Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Syvende Afdeling)

9. september 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – artikel 63 TEUF – frie kapitalbevægelser – indkomstskat – udbytte, der udloddes i forbindelse med børsnoterede aktier – skattefordel forbeholdt udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er noteret på den nationale børs – forskellig behandling – objektivt sondringskriterium – restriktion – artikel 65 TEUF – objektivt sammenlignelige situationer – begrundelse – rent økonomisk formål«

I sag C-449/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Portugal) ved afgørelse af 22. september 2020, indgået til Domstolen samme dag, i sagen

Real Vida Seguros SA

mod

Autoridade Tributária e Aduaneira,

har

DOMSTOLEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Kumin (refererende dommer), og dommerne P.G. Xuereb og I. Ziemele,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Real Vida Seguros SA ved advogado C. Ramos Pereira,

– den portugisiske regering ved L. Inez Fernandes, S. Jaulino, H. Magno og P. Barros da Costa, som befuldmægtigede,

* Processprog: portugisisk.

– Europa-Kommissionen ved W. Roels og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 63 TEUF og 65 TEUF.

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Real Vida Seguros SA og Autoridade Tributária e Aduaneira (afgifts- og toldmyndighed, Portugal, herefter »afgiftsmyndigheden«) vedrørende retten til delvist fradrag af udbytte, der udloddes i forbindelse med børsnoterede aktier, med henblik på fastsættelse af indkomstbeskatningsgrundlaget.

Retsforskrifter

3 Artikel 2, stk. 1, i Estatuto dos Benefícios Fiscais (lov om skattefordele) (*Diário da República* I, série I-A, nr. 149 af 1.7.1989) i den affattelse, som finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »lov om skattefordele«), bestemmer som følger:

»Ved skattefordele forstås undtagelsesvise foranstaltninger, hvis vedtagelse er begrundet i hensynet til beskyttelsen af offentlige interesser af ikke-skattemæssig karakter, som er mere tungtvejende end offentlige interesser af skattemæssig karakter.«

4 Artikel 31 i lov om skattefordele bestemte som følger:

»For så vidt angår indkomstskat for fysiske personer eller selskabsskat medregnes kun 50% af udbytte, der udloddes i forbindelse med børsnoterede aktier.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

5 Real Vida Seguros, der har hjemsted i Porto (Portugal), modtog udbytte af aktier, der er noteret på såvel den portugisiske børs som på udenlandske børser i regnskabsårene 1999 og 2000. På grundlag af artikel 31 i lov om skattefordele foretog selskabet i forbindelse med fastsættelsen af indkomstbeskatningsgrundlaget for disse regnskabsår et fradrag på 50% af dette udbytte i sit samlede nettoresultat.

6 Efter en skattekontrol vedrørende de nævnte regnskabsår foretog den kompetente myndighed en berigtigelse af beskatningsgrundlaget med et beløb på 10 778,46 EUR for skatteåret 1999 og 13 406,62 EUR for skatteåret 2000, idet den begrundede denne berigtigelse som følger:

»Det fremgår af den foretagne analyse af beregningsgrundlaget for de indtægter, der er omfattet af det fradrag, der er fastsat for børsnoterede aktier i henhold til artikel 31 i lov om skattefordele, at den skattepligtige havde medregnet bruttoudbyttet fra såvel aktier noteret på den portugisiske børs som aktier noteret på udenlandske børser.

Henset til begrebet »skattefordel«, og for så vidt som den pågældende fordel er blevet skabt med det formål at stimulere det nationale børsmarked, skulle der imidlertid kun tages hensyn til udbytte fra aktier, der er noteret på dette børsmarked […].«

7 Real Vida Seguros anfægtede forgæves de efteropkrævninger, der blev foretaget som følge af denne skattekontrol, ved en administrativ klage og derefter ved et søgsmål. Dette selskab har herefter iværksat appel ved Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Portugal), som er den forelæggende ret i nærværende sag.

8 Real Vida Seguros har til støtte for sin appel anført, at der i første instans blev begået en retlig fejl, idet det blev fastslået, at fradraget, der er fastsat i artikel 31 i lov om skattefordele, kun fandt anvendelse på udbytte fra aktier, der er noteret på den portugisiske børs, idet aktier noteret på udenlandske børser var udelukket. Ud over den omstændighed, at denne artikel ikke henviser til udbyttets oprindelse, er enhver sondring i denne retning i strid med EU-retten, eftersom en sådan anvendelse af denne skattefordel udgør en tilsidesættelse af princippet om de frie kapitalbevægelser.

9 Den forelæggende ret har præciseret, at fortolkningen af den skattefordel, der er fastsat i artikel 31 i lov om skattefordele, hvorefter denne bestemmelse kun finder anvendelse på udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er noteret på den nationale børs, er baseret på den omstændighed, at formålet med denne artikel var at stimulere og udvikle børsmarkedet. Der foreligger således en relevant offentlig interesse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i lov om skattefordele, som anses for at være mere tungtvejende end det formål, der forfølges med selve skatten.

10 Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), som er i tvivl om denne fortolknings forenelighed med princippet om de frie kapitalbevægelser, har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Udgør det en tilsidesættelse af princippet om de frie kapitalbevægelser, som er fastsat i artikel 63 TEUF ff., at der ved beregning af den [indkomstskat for juridiske personer], som appellanten opkræves for regnskabsårene 1999 og 2000, i henhold til artikel 31 og 2 i [lov om skattefordele] kan gives et fradrag på 50% for udbytte, der er opnået på de nationale (portugisiske) børser, mens udbytte, der er opnået på børserne i de øvrige lande i Den Europæiske Union, er undtaget fra et tilsvarende fradrag?«

Om det præjudicielle spørgsmål

11 Med dette spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats skattepraksis, hvorefter udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er børsnoteret i denne medlemsstat, med hensyn til fastsættelsen af indkomstbeskatningsgrundlaget for en skattepligtig person kun medtages med 50% af udbyttets beløb, mens udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er børsnoteret i andre medlemsstater, medtages i det hele.

12 Det skal indledningsvis bemærkes, at artikel 31 i lov om skattefordele ifølge den forelæggende rets forklaringer for regnskabsårene 1999 og 2000 foreskrev, at der skulle tages hensyn til det modtagne udbytte med 50%, og at denne bestemmelse, henset til dens formål, kun var blevet anvendt på udbytte, der var udloddet i forbindelse med aktier, der var noterede på den

portugisiske børs. Det fremgår imidlertid for det første af den portugisiske regerings skriftlige indlæg, at dette udbytte i medfør af den nævnte bestemmelse, der blev indført i 1989 og ophævet i 2008, for så vidt angår regnskabsåret 2000 kunne fratrækkes i indkomstbeskatningsgrundlaget med 60% og ikke 50% af udbyttets beløb. For det andet har Real Vida Seguros anfægtet den fortolkning af artikel 31 i lov om skattefordele, som både retten i første instans og den forelæggende ret har anlagt, hvorefter denne bestemmelse kun finder anvendelse på udbytte fra aktier, der er noteret på den portugisiske børs, eftersom en sådan betingelse ikke fremgår af bestemmelsens ordlyd.

13 Det bemærkes i denne henseende, at Domstolen inden for rammerne af proceduren i artikel 267 TEUF, som er baseret på en klar adskillelse mellem de nationale retters og Domstolens funktioner, ikke har kompetence til at fortolke national ret, og det tilkommer alene den nationale ret at fastslå og vurdere de faktiske omstændigheder i hovedsagen samt at fastlægge den nøjagtige rækkevidde af nationale retsregler og administrative forskrifter (dom af 3.10.2019, Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale, C-632/18, EU:C:2019:833, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis). Domstolen har alene kompetence til at udtale sig om fortolkningen eller gyldigheden af EU-retten med hensyn til de faktiske og retlige omstændigheder, som de er beskrevet af den forelæggende ret (dom af 17.12.2020, Onofrei, C-218/19, EU:C:2020:1034, præmis 18 og den deri nævnte retspraksis), uden hverken at kunne stille spørgsmålstegn herved eller at kunne efterprøve, om den er korrekt (jf. i denne retning dom af 15.9.2011, Gueye og Salmerón Sánchez, C-483/09 og C-1/10, EU:C:2011:583, præmis 42, og 21.6.2016, New Valmar, C-15/15, EU:C:2016:464, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

14 (jf. i denne retning dom af 15.9.2011, Gueye og Salmerón Sánchez, C-483/09 og C-1/10, EU:C:2011:583, præmis 42, og af 21.6.2016, New Valmar, C-15/15, EU:C:2016:464, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

15 Det er følgelig ud fra de forudsætninger, som fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at det forelagte spørgsmål skal besvares.

16 De foranstaltninger, der er forbudt ved artikel 63, stk. 1, TEUF, i egenskab af restriktioner for kapitalbevægelserne omfatter sådanne foranstaltninger, som kan afholde ikke-hjemmehørende personer fra at foretage investeringer i en medlemsstat, eller sådanne, der kan afholde personer, der er hjemmehørende i denne medlemsstat, fra at foretage investeringer i andre stater (dom af 30.4.2020, Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).

17 Navnlig kan en forskellig behandling, når den fører til en mindre fordelagtig behandling af de indtægter, som en skattepligtig person, der er hjemmehørende i én medlemsstat, oppebærer i en anden medlemsstat, i forhold til behandlingen af de indtægter, der hidrører fra den førstnævnte medlemsstat, afholde en sådan hjemmehørende person fra at investere sin kapital i en anden medlemsstat (jf. dom af 29.4.2021, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Indtægter fra investeringsinstitutter), C-480/19, EU:C:2021:334, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).

18 Det fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, at modtageren af udbytte, der udloddes i forbindelse med børsnoterede aktier, i henhold til artikel 31 i lov om skattefordele, således som den anvendes af skattemyndighederne, med henblik på fastsættelsen af indkomstbeskatningsgrundlaget delvis kunne fratrække dette udbytte, dog på betingelse af, at de aktier, der genererede udbyttet, var noterede på den portugisiske børs.

19 Den portugisiske regering har gjort gældende, at der ikke er tale om en restriktion for de frie kapitalbevægelser, idet den har gjort gældende, at adgangen til den portugisiske børs i den periode, hvor artikel 31 i lov om skattefordele fandt anvendelse, stod åben for enhver fysisk eller juridisk person i enhver medlemsstat eller ethvert tredjeland, idet aktier i såvel portugisiske som udenlandske selskaber kunne noteres på denne børs.

20 I denne henseende bemærkes, at der i den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, således som den anvendes af skattemyndighederne, ganske vist ikke blev foretaget en sondring mellem udbytte udloddet af hjemmehørende selskaber på den ene side og udbytte udloddet af ikke-hjemmehørende selskaber på den anden side, for så vidt som den betingelse, som det delvise fradrag var underlagt, fandt anvendelse uden forskel på disse to former for udbytte.

21 Det fremgår imidlertid af Domstolens praksis, at en national lovgivning, som finder anvendelse uden forskel på hjemmehørende og ikke-hjemmehørende selskaber, imidlertid kan udgøre en restriktion for de frie kapitalbevægelser, når selv en sondring, der hviler på et objektivt kriterium, de facto kan være mindre gunstig for grænseoverskridende situationer (dom af 30.1.2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis).

22 Dette er tilfældet, såfremt en national lovgivning underlægger muligheden for at være omfattet af en skattefordel en betingelse, som selv om den finder anvendelse uden forskel, efter sin art eller faktisk er særlig for det nationale marked, således at alene hjemmehørende selskaber kan opfylde denne betingelse eller forpligtelser, mens ikke-hjemmehørende erhvervsdrivende, som i det væsentlige er sammenlignelige, i almindelighed ikke opfylder den (jf. dom af 30.1.2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, præmis 56 og den deri nævnte retspraksis).

23 Det skal bemærkes, at en praksis, hvorefter den fordelagtige skattemæssige behandling af udbytte er underlagt en betingelse om, at de aktier, der genererer dette udbytte, skal være noteret på den nationale børs, på grund af selve denne betingelses karakter fører til, at investeringer i hjemmehørende selskaber begunstiges, og at investeringer i ikke-hjemmehørende selskaber dermed stilles ringere.

24 Det skal nemlig for det første bemærkes, at selskaber, der er genstand for en børsnotering, og hvis aktier således er noteret på et reguleret værdipapirmarked, som hovedregel noteres på børsen i det land, de er hjemmehørende. Selv om selskaber for det andet kan notere deres aktier på en udenlandsk børs og på deres nationale børs simultant ved hjælp af et internationalt multinotering, er antallet af ikke-hjemmehørende selskaber, der er noteret på en given børs, generelt set betydeligt lavere end antallet af hjemmehørende selskaber.

25 Denne konstatering gælder i øvrigt fuldt ud for den portugisiske børs, for så vidt som antallet af ikke-hjemmehørende selskaber, der er noteret på denne børs, sådan som det fremgår af Europa-Kommissionens skriftlige indlæg, er marginalt i forhold til antallet af hjemmehørende selskaber, og der ikke er noget, der tyder på, at denne situation var anderledes i den periode, hvor den skattefordel, der er fastsat i den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, fandt anvendelse.

26 Det må derfor fastslås, at den skattepraksis, hvorefter modtageren af udbytte, der udloddes i forbindelse med børsnoterede aktier, med henblik på fastsættelsen af indkomstbeskatningsgrundlaget delvist kunne fratrække dette udbytte, dog på betingelse af, at de aktier, der genererede udbyttet, var noteret på den portugisiske børs, kunne afholde personer, der

var berettiget til den i artikel 31 i lov om skattefordele fastsatte skattefordel, fra at foretage investeringer i ikke-hjemmehørende selskaber, og derfor udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser, der er forbudt i henhold til artikel 63 TEUF.

27 Når dette er sagt, og således som den portugisiske regering har fremhævet, fremgår det af artikel 65, stk. 1, litra a), TEUF, at artikel 63 TEUF dog ikke griber ind i medlemsstaternes ret til at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning, som sondrer imellem skattepligtige personer, hvis situation er forskellig med hensyn til deres bopælssted eller med hensyn til det sted, hvor deres kapital er investeret.

28 Denne bestemmelse skal som en undtagelse til det grundlæggende princip om de frie kapitalbevægelser imidlertid fortolkes strengt. Den kan derfor ikke fortolkes således, at enhver skattelovgivning, som sondrer mellem de skattepligtige alt afhængigt af det sted, hvor de er bosat, eller den medlemsstat, i hvilken de investerer deres kapital, uden videre er forenelig med EUF-traktaten. Undtagelsen i artikel 65, stk. 1, litra a), TEUF er nemlig selv begrænset ved artikel 65, stk. 3, TEUF, hvorefter de nationale bestemmelser, der er nævnt i artiklens stk. 1, »ikke [må] udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger som defineret i artikel 63 [TEUF]« (dom af 29.4.2021, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Indtægter fra investeringsinstitutter), C-480/19, EU:C:2021:334, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

29 Domstolen har ligeledes fastslået, at der derfor skal sondres mellem den forskellige behandling, der er tilladt ifølge artikel 65, stk. 1, litra a), TEUF, og den forskelsbehandling, der er forbudt ifølge artikel 65, stk. 3, TEUF. Det er imidlertid en betingelse for at anse en national skattelovgivning for at være forenelig med traktatens bestemmelser om frie kapitalbevægelser, at den forskellige behandling, der følger heraf, vedrører situationer, der ikke er objektivt sammenlignelige, eller at den er begrundet i et tvingende alment hensyn (dom af 2.4.2021, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Indtægter fra investeringsinstitutter), C-480/19, EU:C:2021:334, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

30 Det skal derfor for det første undersøges, om der er en objektiv forskel mellem på den ene side modtageren af udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er noteret på den portugisiske børs, og på den anden side modtageren af udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er noteret på udenlandske børser.

31 Det fremgår af fast retspraksis, at med henblik på afgørelsen af, om der er tale om forskelsbehandling, skal sammenligneligheden af en grænseoverskridende situation med en national situation vurderes under hensyntagen til, hvilket formål der forfølges med de omhandlede nationale bestemmelser (dom af 30.4.2020, Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

32 Den portugisiske regering har i denne forbindelse henvist til den anderledes situation, som det portugisiske børsmarked på daværende tidspunkt befandt sig i forhold til børsmarkederne i andre medlemsstater, samt den omstændighed, at skattepligtige personer i stedet for at fratrække udbyttet fra indkomsten kunne fratrække den skat, der skulle betales i udlandet af dette udbytte, fra den skat, som de var skyldige at betale.

33 Disse argumenter kan ikke tiltrædes.

34 For det første investerer en skattepligtig person, der foretager investeringer i aktier, der er noteret på den portugisiske børs, og en skattepligtig person, der foretager investeringer i aktier, der er noteret på udenlandske børser, begge deres kapital i børsnoterede selskaber med henblik på at opnå overskud.

35 For det andet beskattes dette overskud i begge tilfælde i Portugal. For så vidt som den portugisiske regering har henvist til muligheden for, at skattepligtige personer, som har investeret deres kapital i aktier, der er noteret på udenlandske børser, i den skat, som opkræves i Portugal, kan fratrække den skat, som er betalt i udlandet i forbindelse med dette udbytte, bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis for så vidt angår en skatteregel, hvormed det tilsigtes at undgå eller lempe økonomisk dobbeltbeskatning af udloddet udbytte, at situationen for en skattepligtig person, der modtager udbytte hidrørende fra en anden medlemsstat, kan sammenlignes med situationen for en skattepligtig person, der modtager udbytte af indenlandsk oprindelse, eftersom det opnåede overskud i begge tilfælde principielt vil kunne blive genstand for kædebeskatning (jf. i denne retning dom af 24.11.2016, SECIL, C-464/14, EU:C:2016:896, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis). Muligheden for en skattepligtig person, der har investeret sin kapital i aktier, der er noteret på udenlandske børser, for i den skat, der er opkrævet i Portugal, at fratrække den skat, der er betalt i udlandet af dette udbytte, såfremt den anses for godtgjort, kan ikke sætte disse skattepligtige personer i en anden situation end skattepligtige personer, der har investeret deres kapital i aktier, der er noteret på den portugisiske børs.

36 Endelig fremgår det såvel af forelæggelsesafgørelsen som af den portugisiske regerings skriftlige indlæg, at den skattefordel, som indrømmes skattepligtige personer, der har investeret deres kapital i aktier, der er noteret på den portugisiske børs, har til formål at stimulere og udvikle det portugisiske børsmarked.

37 For så vidt som et sådant formål, således som det fremgår af betragtningerne i nærværende doms præmis 22 og 23, nødvendigvis er tæt forbundet med fremme af indenlandske investeringer, vil en anerkendelse af, at en investering i aktier, der er noteret på den portugisiske børs, stiller skattepligtige personer i en anden situation end situationen for skattepligtige personer, som har investeret i aktier, der er noteret på udenlandske børser, mens artikel 63, stk. 1, TEUF netop forbyder restriktioner for grænseoverskridende kapitalbevægelser, fratage denne bestemmelse dens indhold (jf. analogt dom af 26.2.2019, X (Passive selskaber etableret i tredjelande), C-135/17, EU:C:2019:136, præmis 68).

38 Hvad for det andet angår begrundelsen for restriktionen med henvisning til et tvingende alment hensyn har den portugisiske regering først anført, at den i hovedsagen omhandlede skattepraksis udgjorde Den Portugisiske Republiks udøvelse af sine egne skattemæssige beføjelser og var baseret på symmetrien mellem retten til at beskatte udbytte og retten til at tillade, at udbyttet ikke beskattes.

39 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at selv om det tilkommer hver medlemsstat at indføre sin beskatningsordning for udloddet udbytte og i denne forbindelse at fastlægge det beskatningsgrundlag, som finder anvendelse på den modtagende aktionær, følger det af fast retspraksis, at medlemsstaterne ikke desto mindre skal udøve deres skattemæssige selvstændighed under overholdelse af de krav, der følger af EU-retten, navnlig de krav, der pålægges ved EUF-traktatens bestemmelser om kapitalens frie bevægelighed, hvilket indebærer, at beskatningsordningen ikke må anses for at være diskriminerende (jf. i denne retning dom af 30.1.2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, præmis 42 og 45 og den deri nævnte retspraksis).

40 I det omfang den portugisiske regering hernæst har henvist til stimuleringen af det portugisiske børsmarked, fremgår det af fast retspraksis, at et rent økonomisk hensyn ikke kan begrunde en begrænsning af en grundlæggende frihed, som er sikret ved EUF-traktaten (dom af 25.2.2021, Novo Banco, C-712/19, EU:C:2021:137, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).

41 Selv hvis det antages, at et sådant formål kunne anses for tilladt, er der desuden ikke blevet fremlagt nogen oplysninger til støtte for, at dette formål ikke ville være blevet opnået, hvis den skattefordel, der er fastsat i den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, ligeledes var blevet anvendt på udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er noteret på udenlandske børser, og at det derfor var nødvendigt at udelukke dette udbytte fra at være omfattet af denne skattefordel.

42 Henset til samtlige ovenfor anførte betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats skattepraksis, hvorefter udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er børsnoteret i denne medlemsstat, med hensyn til fastsættelsen af indkomstbeskatningsgrundlaget for en skattepligtig person kun medtages med 50% af udbyttets beløb, mens udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er børsnoteret i andre medlemsstater, medtages i det hele.

Sagsomkostninger

43 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Syvende Afdeling) for ret:

Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats skattepraksis, hvorefter udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er børsnoteret i denne medlemsstat, med hensyn til fastsættelsen af indkomstbeskatningsgrundlaget for en skattepligtig person, kun medtages med 50% af udbyttets beløb, mens udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er børsnoteret i andre medlemsstater, medtages i det hele.

Underskrifter